

Så hvis det er økonomisk bæredygtigt at byde på den her fraktioneringsopgave, når man har indregnet forrentning og afskrivning på de investeringer, der så skal foretages, er der intet, der stiller sig hindrende i vejen for det.

Nu kan jeg forstå, at fru Line Barfod måske var af den opfattelse, at man skulle gøre tingene i den rækkefølge, hvor man startede med at bygge produktionsanlægget, og man så bød efterfølgende. Det vil jeg gerne advare imod, for der kunne ske det, at opgaven havnede et andet sted, og så stod man jo altså med en fejlinvestering.

Så det handler vel om at kalkulere, hvad det er for anlægsinvesteringer, der skal til for at løse den opgave. Og hvis det giver mening, og hvis det er konkurrencedygtigt, jamen så er der principielt ikke noget, der stiller sig hindrende i vejen for det. Men det er selvfølgelig et aspekt, som jeg også meget gerne vil belyse yderligere i det forestående udvalgsarbejde, hvis der er et ønske om det.

Hvis spørgsmålene reelt dækker over – det kan jeg selvfølgelig være lidt i tvivl om – om disse ting kan afklares, så er der opbakning, for hvis det er det, der er det udestående problem, at vi skal sikre forskning i den eventuelle situation, at opgaven havner et andet sted, og at vi skal sikre, at Statens Serum Institut har nogle grundlæggende rammevilkår, der gør, at de kan være med, så tror jeg sådan set godt, at det kan dækkes af på en sådan måde, at der kan være bred opbakning til forslaget. Men her er jeg måske lige en kende for naiv.

Kl. 16.00

Men med de tilkendegivelser, der har været, er der vel også en fair mulighed for, at der kan skabes stor bredde, også selv om det ikke skulle lykkes i en positiv besvarelse af de spørgsmål, der kommer, og få de to her nævnte partier, Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti, til i sidste ende at stemme ja.

Så jeg imødeser et spændende og intensivt udvalgsarbejde, og jeg skal erklære mig parat til at svare på alle de spørgsmål, der stilles. Vi har allerede svaret på de første 12 spørgsmål op til førstebehandlingen her i dag, og det er altså mit udtalte ønske, at vi får forholdt os til det her lovkompleks i indeværende samling. Det synes jeg faktisk også, for at slutte der, hvor fru Lone Møller startede, at vi skylder de danske bloddonorer.

Nu har det her lovkompleks været dagsordensat flere samlinger i træk, og på trods af, at

jeg altså føler, at vi også i den her proces har bidraget til at give ordførerne alle mulige muligheder for at føre en saglig debat, så må vi altså konstatere, at hver gang lovforslaget kommer op, snart af den ene sundhedsminister, snart af den anden, så ryger der finker af panden, og der står noget mytebelagt tilbage.

Alene af den grund bør alle have en interesse i nu at få løst disse spørgsmål på en ordentlig måde, sådan at der kan stå respekt om det danske blodforsyningssystem, som vi helt grundlæggende jo ikke piller en tøddel ved med det forslag, der ligger her.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren gentog i sit indlæg flere gange, at vi skulle passe på med myter, og bare for at være sikker på, at vi forstår hinanden: Den myte, ministeren taler om, er det, når vi fra SF og Enhedslistens side påpeger, at med det forslag vil private kunne komme ind og tjene penge på blodet? Er det det, ministeren mener er en myte?

For hvis der er noget, vi har misforstået der, og det ikke er tilfældet, at private kan komme ind og tjene penge på blodet, så vil vi da meget gerne høre nærmere om det.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er en myte, når man taler om privatisering af blodprodukter. Det er myter, når man taler om, at her er der et kommercielt sigte, og at det nu bare handler om at shoppe rundt og finde den billigste blodimportør. For bare at tage et par løse citater fra debatten.

Nu ved jeg ikke lige, hvor de der blodimportører i øvrigt er at finde, altså der, hvor man kan købe blod. Jeg ved heller ikke, om der er nogen interesse i, at nogen skulle gøre det. Det, vi diskuterer her, er jo, kan man sige, omsætning af lægemidler, der er udviklet på baggrund af oparbejdet blod. Det er den slags myter, jeg siger til.

Det er jo helt oplagt, og det er der vel heller ikke noget odiøst i, at den virksomhed, der byder ind, eller de virksomheder, der byder ind på at løse den her fraktioneringsopgave, selvfølgelig vil tage sig betalt for det.

Det gør de ansatte på Statens Serum Institut mig bekendt også. Det er i hvert fald mit indtryk, at også de ansatte på Statens Serum Institut får løn. Sådan vil det rimeligvis også være i den konkurrencesituation, der opstår, når amterne i